

anerkendte Form, Aktieselskabet, som den Form, der alene burde benyttes af den fremmede Kapital, vedbliver selvfølgelig at bestaa. Dette Spørgsmaal vil nu ikke oftere kunne rejses, men det maa maasse være mig tilladt, som har rejst Spørgsmaalet eller i alt Fald er kommen tilbage til det ved Solovens 3dje Behandling, at jeg, atter nu udtrykker min Vefselse over denne Afgørelse. Det kan selvfølgelig være andre ligegyldigt, men da jeg ved, at denne Opfattelse deles af mange, som kun med Bekymring se den ny Bestemmelse træde i Kraft, har jeg ment at kunne tillade mig denne Udtalelse. Med Hensyn til det Endringsforslag, som den ærede Ordfører omtalte, at Skødeprotokollerne ikke skulle føres ved de stedlige Registreringskontorer i de første 2 Aar, da er det ganske rigtigt, som den ærede Ordfører udtalte, at det er et Kompromis. Der har været en Del Stemning i Udvalget for slet ikke at lade disse Skødeprotokoller, og egentlig heller ikke Rederregistreringerne, føres ved de stedlige Registreringskontorer, da vi have anset det for umøndvendigt. Det er jo imidlertid ikke lykkedes at trænge igennem med denne Opfattelse i Udvalget, og man har indskrænket sig til kun at udstyde Indførelsen af Skøde- og Panteprotokollerne ved de lokale Registreringskontorer i 2 Aar. Det er vedvarende min og forskellige andre Medlemmers Overbevisning, at det er et ganske umøndvendigt Arbejde, man her paalægger vore Soldemandsmænd, selv om det en enkelt Gang kan være til Nytte, men hvad der i det hele og store er unyttigt, bør man ikke paalægge, selv om man derved opnaar en vis formel Korrekthed i Lovene, som ellers vilde savnes, og vi ere af den Overbevisning, at Publikum kun i en ganske overordentlig ringe Grad vil benytte sig af disse Protokoller, som derimod disse Embedsmænd, der i alt Fald flere Steder ere stærkt optagne af deres Forretninger og tillige have et stort Pengaanvar, maa bruge en stor Del af deres Tid til at føre, i hvert Fald ved flere af Kontorerne. Skulde det vise sig, at Arbejdet paa Grund af denne Lov bliver meget bethdeligt, og skulde man virkelig fra Administrationens Side komme til den Erkendelse, at det er umøndvendigt at føre disse Protokoller in duplo — der er jo blot Tale om Afskrifter af, hvad der føres i Hovedregisteret — haaber jeg, at Administrationen vil benytte sig af den Tilladelse, der paa en Maade er givet derved, at det er udfat i 2 Aar, til mulig at udsætte det endnu længere og maasse lade det falde helt bort. Det er selvfølgelig ingen Forsængelighedssag for vort Vedkommende, saa at vi skulde ønske noget vedtaget,

fordi vi en Gang have stillet det op, men jeg tror, som sagt, at det er umøndvendigt, unyttigt, og dersom Administrationen kommer til samme Opfattelse, maa man haabe, at den vil benytte sig af den lille Dør, som her er luffet op for den.

G. Sørensen: Jeg har tiltraadt de stilledes Endringsforslag og anbefaler dem til ærede Medlemmer. Jeg har tiltraadt dem i Erkendelse af, at de i enkelte Henseender medføre Lettelser, i alt Fald nogen Lempelse i de Besværligheder, som Loven ellers uderligere vil kunne paalægge en stor Del af Befolkningen. Men selv Vedtaagelsen af disse Endringsforslag, som jeg altsaa anbefaler, vil ikke kunne forjone mig med Lovforslaget i dets Helhed og navnlig ikke med dets Gennemførelse paa dette Tidspunkt. I saa Henseende henholder jeg mig til den Mindretalsudtalelse, der findes i Betænkningen af det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkrets (E. Hage) og mig. Ærede Medlemmer ville paa et tidligere Tidspunkt have haft Vejlighed til i den af Udvalget i det andet Ting afgivne Betænkning at gøre sig bekendte med en lignende Indstilling fra forskellige Sider. Da de Bemærkninger, jeg i øvrigt kunde ønske at knytte hertil, ville, som den ærede Ordfører allerede har gjort opmærksom paa, høre hjemme ved Behandlingen af Spørgsmaalet om Loven i dens Helhed, maa de altsaa i Omhold til Forretningsordenen udsættes til tredje Behandling. Jeg skal derfor i Dag indskrænke mig til med alt Forbehold og uden at have forsonet mig med Lovforslaget at anbefale de af Udvalget stilledes Endringsforslag.

Justitsministeren (Melleman): Det vigtigste og mest indgribende af de stilledes Endringsforslag er jo det, der er stillet under Nr. 11, og jeg kan ikke andet end være enig med det ærede Udvalg i, at dets Vedtaagelse væsentlig vil forbedre Lovforslaget. Jeg tror ogsaa, at det vil fjerne en Del af den Misforståelse, som ellers vil kunne foranlediges ved Loven. Jeg er vel ikke absolut imod, at der vedtages noget, hvorved der i Begyndelsen kan være Misforståelse, thi det gælder om meget nyt, uagtet det kan være meget godt. Men jeg tror, at Overgangen til det ny ved Endringsforslaget vil blive saaledes, at mange af de Beklagelser, der ellers vilde forarsages ved den ny Lov, ville falde bort. Tanken i Endringsforslaget er jo den, at der ex officio skal foretages en Overførelse fra det gamle Skibsregister til det ny; saa at alle de, der staa paa det gamle, ikke be-